

זבין עכשיו נמנחו רוב ניבזר גריכין טו ורובז דניבזר בשני נח עבדי :
מתני : **הפסח שזורק אם דמו ואח"כ נודע שזוהו טמא** . הפסח או
 תורה אור

הס : **פליג מרס** . ופסור מפסח
 שני : **נעמא** . בעלי טומאת הגוף
 בזה : **אין פליג מרס** . וחייב לעשות
 פסח שני דהא בשעת זריקה לאו בר
 מיעבד פסח הוא דרמנא דחייב :
הניז . דכתיב ביה (במדבר ו) וכי
 ימות מת וגו' והימים הראשונים יפלו
 אם נעמא בזה קודם הבאת קרבנותיו
 סותר : **פליג מרס על טומאת סדס** .

ותגלחתי כשירה ומותר לשקות יין
 ולטמא למתים : **ואין פליג מרס**
על טומאת הגוף . ואם *נעמא

בזה הבאת קרבנותיו סותר את
 הכל : **נעמא גופו** . בטומאת התורה
 בטומאת ספק כדמפרש בגמרא הרי
 זה מרס להלכה למשה מסיני הא

דותרה טומאת התורה להם כדאמר
 בגמרא ובתוספתא [א] מפרש לה הכי
 כיצד אמרו לו קבר היה עמך בבית
 שנכנסת בו תחת האבן שישבת עליה

וטוע לו עד שלא עשה פסחא לריך
 לעשות פסח שני משעשה אין לריך
 לעשות פסח שני . וכן מיר שהיה

הולך להביא קרבנותיו אמרו לו מת
 היה עמך בבית שנכנסת בו . וטוע
 לו בין עד שלא הביא קרבנותיו בין

משהביא קרבנותיו לריך להביא קרבן
 טומאה אכל אמרו לו קבר התורה
 עמך בבית שנכנסת בו תחת האבן

שישבת עליה וטוע לו עד שלא
 הביא קרבנותיו לריך להביא קרבן
 טומאה [א] ומהו קרבן טומאה אכל

ושני תורים ומתחיל למנות מזירות
 אחרת . בתוספתא דובחים : **ג' בין**
בשוגג בין במזיד . קס"ד דהכי

קאמר שזרקו בין בשוגג בין במזיד
 ומשני דהאי שוגג ומזיד אטומאה קאי
 אבל זריקה בעינן שוגג : **בקרבתו** .

דמיר ועושה פסח הותרה לו אם
 נעמא גופו בספק טומאה וקרבן
 יחיד אינו דוחה שבת וטומאה :

כי גמיר . דטומאת התורה מותרת
 להם בצעלים הוא דגמירי אבל
 בכהן לא : **או דילמא בויכחא גמיר** .
 בקרבנות הללו בפסח ובקרבנות

מזיר גמיר דותרה להם טומאת
 התורה של גוף הילכך לא שגא
 בצעלים ולא שגא בכהן : **לא אמרו**

טומאת סתוס . דותרה בזמיר
 ועושה פסח : **אלא בזה בלד** .
ובמאן . במי תאירע טומאת התורה

זו ושרץ דקאמר לא התורה : **אי**
בזמיר מי מהני ביה . אפילו טומאות
 דשרץ [ודלי] לסתור מנינו והבאת

קרבנותיו : **וכי ימות עליו כפי** .
 פסח זה שוגג פתאום זה מזיד
 בכריתות (דף ע"ו) : **סינחא למאן**

דאמר . לקמן צ"ה האשה (דף ע"ה) :
 אלא לאו בכהן : **לפולס כבעלים** .
 ובעושה פסח ודקאי לך הא לא

מהניא ביה טומאה אחריתי איכא
 זב בשביעי שלו דספק הוא
 שגא יראה היום ויסתור כל מה

שחין רוב טהורין לא מידחו
נזיר דמו ואח"כ נודע שהוא טמא כ' . פי'
 בקונטרס שהוא טמא הדם או הבשר

וקשה לריב"א דבטומאת בשר ע"כ
 אין לא מרס לאכילה אלא לפסור
 מפסח שני וכמ"ד ה"א מרס על
 אכילות וכו' נתן דלא בעי אלא גברא

דחיו ואח"כ טוע הא טוע ואח"כ מרס
 לא מרס אין והיינו לפסור מפסח
 שני וע"כ הא דלא מרס היינו מדרבנן

מדמפלג בין שוגג למזיד וכן אמר
 בהאשה רבה (יבמות דף י' וס') והכי
 מחייבי ליה רבנן בפסח שני כיון

דמלאורייתא פטור הוא חולין בעורה
 ועוד הא לעיל (דף ע"ה) תנן נעמא
 בשר וחלב קיים אינו זורק את הדם

והיינו מדרבנן דמוקי לה כרבי נתן
 וא"כ הא דרייק רב לעיל אם זרק
 הורס היינו אפילו מדרבנן וטוע

קודם זריקה מיירי מוקאמר לא
 זרוק וגרסא לריב"א דלא מיירי
 מחי' אלא בטומאת דם והא דרייק

בגמ' הא טוע ואחר כך מרס לא
 היינו להחיר בשר באכילה אבל פטור
 מלעשות פסח שני מיהו י"ס ליישב

פירוש הקונטרס דהא דקאמר אין
 מרס היינו להקטיר האזמורין הא
 טוע ואח"כ מרס לא מרס להקטיר

האזמורים ופטור מפסח שני :
הוא הדין טוע ואחר כך מרס .
 וא"ת ח"כ מאי דוחקיה דר'

שילא לחלק בין טומאה לזריקה כיון
 דללא דווקא קתני במתניתין מרס
 ואח"כ טוע ואומר ר"י דר' שילא

לא אהך קושיא אמרס אלא אמאי
 דפריך בהקומץ רבה (מנחות דף כ"ה)
 אהך ברייתא דעל מה ה"א מרס

מזרייתא דקתני דם שנטמא וזרקו
 בשוגג הורס במזיד לא הורס והכא
 חסיק ליה אבז תירוצא דרבינא :

לא למעוטי טומאת התורה דשרץ .
 וא"ת הכי שייקטומאת התורה
 בשרץ והא לא נעמא אלא במוגע

וטומאת התורה אינה בגלי אלא
 מכוסה וטמן בעפר כהן או בזמיר
 כדתניא לקמן (דף פ"ה) ויש לומר

כגון שהכניס ידו בעפר ונגע :
אי בזמיר וכי ימות מת עליו אמר
 רחמנא . תימה לר"י דילמא

לעולם בזמיר ונפקא מינה אם שחט
 קרבט ונעמא דלא מרס אין וכן
 קשה בסמוך דקאמר אלא למי'

שומטין וזורקין כ' הא מכל מקום
 נפקא מינה *אלא שחט פסחו
 כדפי' ואומר ר"י דלא בעי למימר

הכי דא"כ תיפסוט דבזמיר גמירי
 לא שגא בצעלים ול"ש בכהן :
 לאו

כלום כי ופי' מהלכות
 ביאה מקדש ס' ו' ופי'
 מהל' מיוחדת בלכס י' :

ס' ד מיי' סיד' מהל'
 ק"ס בלכס :
 ס' ד מיי' סיד' מהלכות
 ביאה מקדש ס' ו' :

ס' ד מיי' סיד' מהלכות
 מיוחדת בלכס י' :

רבינו חננאל

ישראל היכא דאשכח
 חבא לא אפשר חשיבין
 ליה כאלי כח' וכן :

שלישתן פ' ה' ו' ר' י'
 ושלשתן שפאי מתים
 ושלשתן זבין אהון

פסאי מתים בראשון
 לא עבדי הגדילו זבין
 על המזרחין והיו לה

פסאי מתים מיעושה
 ומיעושה גרדון לפסח
 שני בשני נמי לא עבדי

דובין ופסאי מתים
 בשני שני היו לה בשני
 רובא ורובא בשני לא

עבדי : **מתני** הפסח
 שזרק דמי ואחר כך
 (נזיר) [נזיר] שזרק
 פסח הציץ מרס וכו' .

ושפוטא דהא ואסיקא
 דהא דריק דאפילו
 נדע שזא פסח

ואחר כך נזיר הציץ
 מרס והא דקתני נזיר
 ואחר כך נדע אידי

דבעי מתני ספא נפסא
 הגוף אין הציץ מרס
 דאפילו נזיר ואחר כך

נדע לא פסח הכי
 קתני רישא נזיר ואחר
 כך נדע : **נפסא** פוטא
 התורה היא זה מרס

בעי רמי בר חמא כח
 דהרצא בקרבנותיהן
 של ישראל הותרה לו

פוטא התורה או לא
 ושפט רבא מהא דתאני
 רבי חייא לא אמר

פוטא התורה שהציץ
 מרס אלא בסת בלבר
 דרייק מדרקני בסת

בלבר פסח דפוטא
 התורה בשורץ לא
 הותרה אלא לכהן

דחת רב יוסף ואמר
 לא עליל כבעלים
 דפסח ולמעוטי פוטא

התורה כויבה דלא
 הותרה לך * ואקשינן
 ופוטא התורה כויבה

לא (פספסא הציץ)
 מרס והתניא רבי יוסי
 אמר שומרת יום כנגד

יום ששחט וזרק עליה

הגדית הגריא
 [א] רש"י ד"ה נעמא
 ט' ובתוספתא ט'

כיצד אמרו לו קבר היה
 עמך בבית שנכנסת בו
 או תחת האבן שישבת

עליה וטוע לו בין
 משעשה פסחו בין עד
 שלא עשה פסחו לריך

(לעשות פסח שני * אלא
 אמרו לו קבר התורה
 היה בבית שנכנסת בו

או תחת האבן שישבת
 עליה וטוע לו עד שלא
 עשה ט' ח"ל מת היה

בבית שנכנסת בו או
 תחת האבן שישבת עליה
 וטוע לו בין ט' הכל

ח"ל קבר כו' שנכנסת בו
 או תחת האבן שישבת

